

SECURITY ENVIRONMENT FOR CHILDREN DURING ARMED CONFLICT

Chepkova K. O.

*Candidate of Juridical Sciences,
Doctoral Student at the Science and Organizational Department
of Military Institute
Taras Shevchenko National University of Kyiv
Kyiv, Ukraine*

The security environment has been repeatedly studied by many national scholars from various fields of knowledge, in particular, law.

Bocharnikov V.P. and Svershnikov S.V. believe that the “security environment” from the point of view of the state is a set of external and internal relations between forces or entities (states, coalitions of states, international business structures, political parties, public associations, etc.) in all spheres of national security, as well as conditions and factors that in some way affect or may affect these relations. The most profound stimulators of the development of the security environment are the interests of forces aimed at achieving their own or group interests. The interests of the forces that are identified with the interests of states are state or national interests, but they are formed by the ruling elites [1, c. 6].

Buhaichuk K.L. reviews the concept of “security environment” by analyzing its two main components – “security” and “environment”. Under security, the scientist defines the state of protection of vital interests of a person, society and the state from external and internal threats, and under environment – a set of certain conditions in which a person, society or state exists [2, c. 114].

Another scientific research in the field of the category of security environment was carried out by Steblovskiy V. V. The scientist came up with his own definition of “security environment” – the conditions under which the activities of people, enterprises, institutions and social groups are carried out without maintaining danger to life, health, property, nature and the stability

of social relations. The essence of the security environment is to create favorable conditions for development that eliminate or minimize possible risks and threats [3, c. 118].

The scholar emphasizes that ensuring a secure environment requires interaction between government agencies, the public, business and other entities to identify, analyze and eliminate possible risks and threats.

To summarize the doctrinal component of the definition of the security environment, most scholars associate this concept with the living conditions of people who are protected from external and internal threats, as well as with the conceptual foundations of the national security of the state. The above-mentioned is ensured by public administration entities that have the relevant competence.

Any armed conflict increases the risks to the security environment for the population of the state. Particular attention should be paid to children, given their age group and specific characteristics. A child is every human being under the age of 18, unless under the law applicable to the person concerned, he or she reaches the age of majority earlier (Article 1 of the Convention on the Rights of the Child [4], Article 1 of the Law of Ukraine “On Protection of Childhood” [5]).

No doubt, the first thing that all researchers point out is the age peculiarity. The Russian-Ukrainian armed conflict has demonstrated the need to create a secure environment for both the population as a whole and children as a separate category of the population, taking into account their specific characteristics.

To study this issue, we propose to move on to the regulatory and legal component, since Ukraine already has a sufficiently developed regulatory framework in the area under study. We have taken into account those legal acts that relate to the issue of a safe environment for children during armed conflict.

First of all, this is the Law of Ukraine “On National Security of Ukraine” [6], which enshrines both the basic conceptual apparatus and the subjects of public administration and their competence in this area.

Secondly, it is the Civil Protection Code of Ukraine [7], which is fundamental to the formation of a system of measures to create a safe environment for the population of the state during emergencies, including during armed conflicts.

Further, we propose to distinguish a group of such legal acts as strategies, since in these documents the state fixes key problematic issues and ways to solve them.

In accordance with the Law of Ukraine “On Lawmaking” [8], strategies are classified as program documents of public policy – these are documents of a program-targeted nature that reflect the priority directions of public policy development, define and justify the strategic goals of public policy. A programmatic public policy document is adopted, issued or concluded in the form of a doctrine, a strategy is used to develop documents for forecasting the development of a country, a particular type of social relations for a long-term period and ways to achieve the goal.

Strategies related to creating a safe environment for children during armed conflict:

1. Military Security Strategy of Ukraine [9].
2. National Security Strategy of Ukraine [10].
3. Strategy for ensuring state security [11].
4. Human Development Strategy [12].
5. Strategy of Demographic Development of Ukraine for the period up to 2040 [13].

The next group of normative legal acts is the acts that enshrine the competence of public administration entities that form and ensure a safe environment for children during armed conflict.

The following group of normative legal acts includes those acts that directly relate to the creation of a secure environment for children during armed conflict. In particular:

- The Procedure for Granting the Status of a Child Affected by Military Actions and Armed Conflicts [14].
- The Procedure for Evacuation in the Event of a Threat or Emergency [15].
- The Procedure for Identifying, Returning, Providing Support and Reintegrating Children Deported or Forcibly Displaced as a Result of the Armed Aggression of the Russian Federation against Ukraine [16].
- The Procedure for Keeping Records of Preschool and School Age Children, Pupils and Students [17].
- The Procedure and Conditions for Obtaining General Secondary Education in Municipal General Secondary Education Institutions during Martial Law in Ukraine [18], etc.

Based on the above, it can be stated that the Ukrainian legislator has made attempts to build a legal framework to ensure a secure environment for children during the armed conflict.

Bibliography:

1. Бочарніков В. П., Свешніков С.В. Безпекове середовище 2030 : монографія. К. : "Майстер Книг", 2019. 76 с.
2. Бугайчук К. Л. Безпекове середовище держави в контексті діяльності Міністерства внутрішніх справ України. *Право і безпека*. 2023. № 2 (89). С. 111–120. DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2023.2.10>.
3. Стебловський В. В. Поняття, принципи та складові безпекового середовища як об'єкта адміністративно-правового регулювання. *Наукові записки. Серія : Право*. 2023. Випуск 15. С. 116–121.
4. Convention on the Rights of the Child : Convention UN of 20 November 1989. URL: <https://www.unicef.org/child-rights-convention/convention-text>
5. Про охорону дитинства: Закон України від 26.04.2001 № 2402-III. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14#Text>

6. Про національну безпеку України : Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>

7. Кодекс цивільного захисту України : від 02.10.2012 № 5403-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#Text>

8. Про правотворчу діяльність : Закон України від 24.08.2023 № 3354-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3354-20#Text>

9. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 25 березня 2021 року "Про Стратегію воєнної безпеки України" : Указ Президента України від 25 березня 2021 року № 121/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/121/2021#n15>

10. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 року "Про Стратегію національної безпеки України" : Указ Президента України від 14.09.2020 № № 392/2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/2020#n5>

11. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30 грудня 2021 року "Про Стратегію забезпечення державної безпеки" : Указ Президента України від 16.02.2022 № 56/2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/56/2022#n5>

12. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 травня 2021 року "Про Стратегію людського розвитку": Указ Президента України 2 червня 2021 року № 225/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/225/2021#n11>.

13. Про схвалення Стратегії демографічного розвитку України на період до 2040 року : розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.09.2024 р. № 922-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-2024-%D1%80#Text>

14. Порядок надання статусу дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів : постанова Кабінету Міністрів України від 05.04.2017 р. № 268. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/268-2017-%D0%BF#Text>

15. Порядок проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій : постанова Кабінету Міністрів України від 30.10.2013 р. № 841. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/841-2013-%D0%BF#Text>

16. Порядок виявлення, повернення, забезпечення супроводу та реінтеграції дітей, депортованих або примусово переміщених внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України : постанова Кабінету Міністрів України від 14.05.2024 р. № 551. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/551-2024-%D0%BF#Text>

17. Порядок ведення обліку дітей дошкільного, шкільного віку, вихованців та учнів : постанова Кабінету Міністрів України

від 13.09.2017 р. № 684. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/684-2017-%D0%BF#Text>

18. Порядок та умови здобуття загальної середньої освіти в комунальних закладах загальної середньої освіти в умовах воєнного стану в Україні : наказ Міністерства освіти і науки України від 07.08.2024 № 1112. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1222-24#Text>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-522-1-23>

РОЛЬ ДИПЛОМАТИЧНИХ УСТАНОВ УКРАЇНИ У НАДАННІ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ГРОМАДЯНАМ УКРАЇНИ ЗА КОРДОНОМ

Чистякова М. А.

*студентка 2 курсу факультету права та економіки
Міжнародний гуманітарний університет*

Науковий керівник: Рудой К. М.

*доктор юридичних наук, професор,
академік Академії адміністративно-правових наук,
професор кафедри державно-правових дисциплін
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

За даними Міністерства закордонних справ України, від 12 до 20 мільйонів осіб українського походження проживають за межами України, ці показники охоплюють як громадян України, так і етнічних українців у діаспорі. Крім того, кількість громадян України за кордоном зросла у чотири рази, що призвело до стрімкого зростання кількості звернень до консульських установ. У сучасному світі роль дипломатичних представництв у сфері надання адміністративних послуг стала критично важливою для мільйонів українців, які перебувають за межами держави внаслідок зростаючої міграції, туризму, навчання або працевлаштування. Ці послуги мають вирішальне значення для підтримки правового статусу громадян та збереження їхнього зв'язку з Україною. До таких категорій населення належать студенти, тимчасові переселенці, трудові мігранти та біженці, зокрема внаслідок збройної агресії Росії. У новому середовищі вони стикаються з потребами в адміністративному супроводі – від оформлення документів і здійснення нотаріальних дій до отримання консульських довідок. У зв'язку з цим посольства, консульства та інші